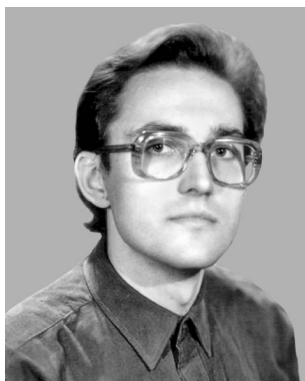

В. Г. Сумарокова

Ларчіков Вадим Вікторович

ЛАРЧІКОВ Вадим Вікторович (09. 07. 1967, Севастополь) – композитор, віолончеліст, педагог. Член НСКУ (1997). Премії Валентіно Буккі (1997), «Акві-музика» (2000; обидві – Італія). Лауреат Всеукр. конкурсу композиторів ім. С. Прокоф'єва (Донецьк, 1991), міжнар. конкурсів: камер. ансамблів ім. К. Соліва (Італія), композиторів Т. Блоха (Франція; обидва – 1994), ім. Т. де Леува (Албанія, 1997), «Citta di Pietra Ligure» (Італія, 2000). Закін. Одес. консерваторію (1993, кл. віолончелі Е. Сігал; 1994, композиції – Г. Успенського). Удосконалював майстерність у Нідерландах, Франції, Росії та Мексиці. Від 1990 – арт-дир. ансамблю сучас. музики «Фрески», водночас 1993– 2002 – викл. Консерваторії, від 1995 – співзасн. та учасник дуету «Віолончелліссімо» (усі – Одеса). Від 2000 – арт-дир. міжнар. фестивалів «Musica Humana» та «Бароко і авангард» (обидва – Запоріжжя). Твор. манері Л. властиві медитат. занурення у звучання, сповідальна відкритість, поєднані із експресіоніст. емоц. вибухами, мікротональна мова композиції. Його твори виконують Словац. нац., Одес., Рівнен. та Запоріз. філармон. оркестри, оркестр «De Egerijs» (Нідерланди), Ансамбль нової музики у м. Цюрих (Швейцарія), Моск. ансамбль сучас. музики, ансамблі «Musicattuale» (Італія), «Nodus» (США) та ін.

Основні твори

для органа та струн. оркестру – «Триптих» (1986); для 4-х віолончелей – «Квартет-реквієм» (1989); для віолончелі та органа – «Готична партита»; для скрипки та віолончелі – «Соната-діалог»; для тріо дерев'яних духових – «Фрески» (усі – 1990); камерна кантата «Вечірні пісні» (1991); для віолончелі та фортепіано – «Соната» (1992); для скрипки, кларнета (або

альта), віолончелі та фортепіано – «Квартет» (1992); для скрипки та симф. оркестру – «Ірис. Підношення Герману Гессе» (1992); для симф. оркестру – «Гефсиманія» (1992–99); для 2-х віолончелей – «Inter Lacrimas et Luctum» («Серед сліз та печалі», 1995); для духового квінтету та фортепіано – «Серенада Золотої осені» (1996); для віолончелі – «Гімн» (1996), «Храми» (2000–04); для скрипки та баяна – «Ave, Maris Stella» (1995–98); для фортепіано – «Ave, Maria. Сонет. Арсенію та Андрію Тарковським» (1997); для струн. квартету – «Містерія I. Агнець, закляний від створення світу» (1998); для віоли да гамба та віолончелі – «Тиха музика пам'яті Альфреда Шнітке» (1998); для кантеле – «Canto doloroso» (2000); для 2-х віолончелей та струн. оркестру – «Містерія II. Пречесний та животворящий Хресте Господень» (2003); для перкусії – «Не карай мене, Господи, в гніві Своїм. Псалом 6» (2003); для 14-ти виконавців – «Слід білих хвиль» (2003); для баяна, фортепіано та 2-х віолончелей – «Серпнева П'єта» (2003–04).

Основні праці

Художня цілісність як феномен музичної творчості та виконавства. К., 2005; How the contemporary cello lexicon could promote the composer's personality // Papers of the 39th Intern. Baltic Musicological Conference. Riga, 2006; Уніфікація нотації як умова адекватності виконавської інтерпретації нетрадиційних засобів сучасної віолончельної музики // Муз. виконавство: Наук. вісн. Нац. муз. академії України. К., 2006. Вип. 58; Музично-виконавський арсенал сучасного віолончеліста // Там само. 2009. Вип. 82; Сучасне віолончельне мистецтво: естетика, теорія, практика: Навч. посіб. О., 2009 (співавт.).

Рекомендована література

1. Гудыма М. В музыке я – философ... // Веч. Одесса. 1995, 22 апр.;
2. Пронин С. Композитор // Одес. изв. 1999, 4 мая;
3. Арсеньева Т. Виолончеллиссимо!... Чтобы и здесь услышали // Веч. Одесса. 2000, 4 июля;
4. Сумарокова В. Віолончельне мистецтво в контексті нео- та полістилістики 20 – поч. 21 ст.: рефлексія і дискурс // Мист. обрії"2010: Альм. К., 2010. Вип. 3.

Покликання на статтю:

Ларчіков Вадим Вікторович / В. Г. Сумарокова // Енциклопедія Сучасної України [Електронний ресурс] / Редкол.: І. М. Дзюба, А. І. Жуковський, М. Г. Железняк [та ін.] ; НАН України, НТШ. – К. : Інститут енциклопедичних досліджень НАН України, 2016. – Режим доступу: <https://esu.com.ua/article-53339>

